

РІШЕННЯ № 12

Про результати розгляду рішень Вищої ради правосуддя щодо порушення конституційних гарантій незалежності адвокатури

«02» квітня 2026 року

м. Київ

Рада адвокатів України, розглянувши рішення Вищої ради правосуддя від 14 жовтня 2025 року № 2108/0/15-25 «Про вжиття заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя», рішення Вищої ради правосуддя від 29 січня 2026 року № 136/0/15-26 «Про вжиття заходів щодо забезпечення незалежності члена Вищої ради правосуддя», рішення Вищої ради правосуддя від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26 «Про вжиття заходів щодо забезпечення незалежності члена Вищої ради правосуддя», рішення Ради адвокатів України від 12 серпня 2025 року № 82 «Про порушення професійних прав та гарантій адвокатської діяльності адвоката ██████████ під час співбесіди у Вищій раді правосуддя» та інші документи, обговоривши висновки та тези доповіді, встановила.

Конституцією України визначено, що для надання професійної правничої допомоги в Україні діє адвокатура, незалежність якої гарантується державою, а засади організації і діяльності адвокатури та здійснення адвокатської діяльності визначаються законом. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» покладає на органи адвокатського самоврядування, зокрема на Раду адвокатів України, обов'язок забезпечувати незалежність адвокатів, захищати їх від втручання у здійснення адвокатської діяльності, захищати професійні та соціальні права адвокатів і сприяти забезпеченню гарантій адвокатської діяльності. Саме в межах цієї компетенції Рада адвокатів України розглянула заяву адвоката ██████████ та 12 серпня 2025 року ухвалила рішення № 82 «Про порушення професійних прав та гарантій адвокатської діяльності адвоката ██████████ під час співбесіди у Вищій раді правосуддя».

Розглядаючи спірні рішення Вищої ради правосуддя, Рада адвокатів України також бере до уваги статтю 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, статтю 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, Основні принципи ООН щодо ролі юристів (1990),

Рекомендацію Rec(2000)21 Комітету Міністрів Ради Європи про свободу здійснення професії адвоката, Хартію основних принципів європейської правничої професії та Кодекс поведінки європейських адвокатів ССВЕ (редакція 2019 року), а також Конвенцію Ради Європи про захист професії адвоката (CETS No. 226, Люксембург, 13 травня 2025 року) і Пояснювальний звіт до неї.

За результатами розгляду заяви, відеозаписів засідань Вищої ради правосуддя від 21 листопада 2024 року та 03 червня 2025 року, а також інших наданих матеріалів Рада адвокатів України встановила обставини, які свідчили про порушення гарантій адвокатської діяльності під час оцінювання кандидата на посаду судді. Рада адвокатів України виходила з того, що здійснення Вищою радою правосуддя повноважень щодо перевірки кандидата **не усувало меж законної дискреції цього органу та не надавало права вимагати від адвоката відомості, що становлять адвокатську таємницю.**

Повноваження щодо перевірки кандидата на посаду судді не є «надзвичайною підставою», яка скасовує конституційний та законодавчий режим захисту адвокатської таємниці. Будь-яке втручання у сферу адвокатської конфіденційності може бути допустимим лише **за наявності чіткої законної підстави, виняткової необхідності, належних процесуальних гарантій та суворой пропорційності**, чого у встановлених Радою адвокатів України обставинах не було.

У рішенні № 82 Рада адвокатів України встановила, що член Вищої ради правосуддя Маселко Р.А., будучи обізнаним із правовим режимом адвокатської таємниці, шляхом письмових запитів та під час пленарних засідань спонукав адвоката [REDACTED] до розкриття відомостей, отриманих у зв'язку з наданням правничої допомоги, зокрема матеріалів адвокатського досьє, змісту відносин із клієнтом та обставин надання правничої допомоги, чим порушив заборону вимагати від адвоката інформацію, що становить адвокатську таємницю. Рада адвокатів України також констатувала, що відповідні дії полягали у фактичному ототожненні адвоката з його клієнтами та їх справами, а також у використанні відомостей про особисте й сімейне життя адвоката поза межами предмета належного оцінювання кандидата на посаду судді.

Оцінці підлягає не лише форма поставлених адвокату питань, а й їхній реальний зміст та наслідок. Якщо від адвоката вимагають пояснити зміст адвокатського досьє, походження чи характер документів, обставини комунікації з клієнтом, формування правової позиції або інші матеріали, отримані чи створені у зв'язку з наданням правничої допомоги, **це становить втручання у захищену законом сферу професійної конфіденційності**

незалежно від того, чи названо таку вимогу «співбесідою», «перевіркою», «уточненням» або «оцінюванням».

Рада адвокатів України виходила з того, що адвокатська таємниця за своєю правовою природою не є приватним привілеєм адвоката, а є **гарантією прав клієнта**, довірителя та інших осіб, інформацію про яких адвокат отримав у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги, тоді як **адвокат є лише професійним носієм безстрокового обов'язку її зберігати**. Саме тому будь-яка вимога до адвоката розкрити зміст відносин із клієнтом, умови договору про надання правничої допомоги, документи адвокатського дос'є, відеозаписи чи інші матеріали, отримані під час здійснення захисту або представництва, без належної правової підстави та без згоди клієнта **становить не лише втручання у професійну сферу адвоката, а і втручання у конституційно захищену сферу прав людини**.

Такий висновок прямо відповідає міжнародним стандартам. Пункт 22 Основних принципів ООН щодо ролі юристів зобов'язує держави визнавати і поважати конфіденційність усіх комунікацій та консультацій між адвокатами і клієнтами в межах їхніх професійних відносин. Принцип I.6 Рекомендації Rec(2000)21 Комітету Міністрів Ради Європи вимагає вживати всіх необхідних заходів для забезпечення поваги до конфіденційності відносин адвоката і клієнта, а Принцип III.2 цієї ж Рекомендації передбачає обов'язок поважати професійну таємницю і застосовувати належні санкції у разі її порушення без згоди клієнта. Хартія ССВЕ спеціально наголошує, що дотримання конфіденційності є не лише професійним обов'язком адвоката, а й фундаментальним правом людини - клієнта. Конвенція Ради Європи про захист професії адвоката у статті 6 § 3 (b) і (c) закріплює, що адвокати повинні мати можливість конфіденційно спілкуватися з клієнтами будь-якими засобами та не можуть бути зобов'язані розкривати, видавати чи підтверджувати доказами відомості, матеріали або обмін інформацією, отримані від клієнтів чи підготовлені у зв'язку із захистом, представництвом або наданням правничої допомоги. Та сама Конвенція у статті 6 § 5 прямо вимагає, щоб адвокати не зазнавали несприятливих наслідків унаслідок їх ототожнення з клієнтами чи справами клієнтів. Пояснювальний звіт до Конвенції окремо визначає тиск на адвоката з метою порушення конфіденційності відносин адвоката з клієнтом як форму втручання, що підриває незалежність професії та ефективне функціонування верховенства права.

Рада адвокатів України також виходила із того, що зупинення права на заняття адвокатською діяльністю у зв'язку з обранням або призначенням на іншу посаду **не припиняє статусу адвоката, не усуває дії Присяги адвоката**

України, не звільняє таку особу від обов'язку додержуватися Правил адвокатської етики та не скасовує обов'язку поважати гарантії адвокатської діяльності, зокрема режим адвокатської таємниці. Закон не встановлює для адвоката - члена Вищої ради правосуддя - **жодного окремого статусного імунітету** від застосування до нього дисциплінарних механізмів, передбачених законодавством про адвокатуру.

Безперервність обов'язку зберігати адвокатську таємницю і дотримуватися професійної етики не залежить від того, чи здійснює адвокат активну практику в конкретний момент, чи його право на заняття адвокатською діяльністю зупинено у зв'язку з обранням або призначенням на іншу посаду. Саме статус адвоката, а не поточний обсяг практики, зумовлює дію Присяги адвоката України, правил адвокатської етики та дисциплінарної підзвітності.

Рішенням Вищої ради правосуддя від 14 жовтня 2025 року № 2108/0/15-25 фактично було підтверджено, що Рада адвокатів України, ухвалюючи рішення № 82, діяла в межах повноважень адвокатського самоврядування щодо забезпечення гарантій адвокатської діяльності та захисту професійних прав адвокатів. **У цьому рішенні Вища рада правосуддя прямо визнала**, що Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не обмежує Раду адвокатів України у здійсненні оцінки дій будь-яких осіб на предмет дотримання гарантій адвокатської діяльності залежно від їхнього статусу чи від процедури, а саме рішення Ради адвокатів України № 82 є відображенням правової позиції та оцінних суджень, сформульованих під час реалізації визначених законом повноважень. Водночас **сама Вища рада правосуддя констатувала**, що з моменту ухвалення 03 червня 2025 року рішення № 1178/0/15-25 була виключена сама можливість впливу на результат розгляду рекомендації щодо призначення ██████████ на посаду судді, **а також окремо зауважила, що право члена Вищої ради правосуддя витребувати інформацію у справі не є безмежним.**

Після ухвалення зазначеного рішення Рада адвокатів України, виконуючи рішення № 82, подала 17 жовтня 2025 року дисциплінарну скаргу щодо адвоката Маселка Р.А. за ознаками порушення Правил адвокатської етики та Присяги адвоката України. У подальшому, через відсутність кворуму в дисциплінарній палаті КДКА Львівської області, скаргу було передано для розгляду до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Закарпатської області. Саме після цього **Вища рада правосуддя змінила власну попередню правову позицію** і почала тлумачити не лише рішення Ради адвокатів України, а й сам факт дисциплінарного провадження як нібито втручання у діяльність свого члена.

Так, 29 січня 2026 року Вища рада правосуддя ухвалила рішення № 136/0/15-26 «Про вжиття заходів щодо забезпечення незалежності члена Вищої ради правосуддя», яким дійшла висновку, що ініціювання Радою адвокатів України дисциплінарної відповідальності адвоката, який одночасно є членом Вищої ради правосуддя, порушення дисциплінарної справи та вимога пояснень щодо його дій і мотивів голосування є впливом у спосіб, не передбачений законом, а отже - втручанням у діяльність члена Вищої ради правосуддя.

Розвиваючи цей вже змінений підхід, у рішенні від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26 Вища рада правосуддя не лише повторила свій січневий висновок про нібито втручання органів адвокатського самоврядування у діяльність члена Вищої ради правосуддя, а й надала йому ще більш категоричного та розширеного змісту. У цьому рішенні Вища рада правосуддя прямо зазначила, що Рада адвокатів України та Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Закарпатської області, **попри попереднє рішення Вищої ради правосуддя, нібито свідомо проігнорували позицію конституційного органу та продовжили протиправні дії, а саме: ініціювання дисциплінарної відповідальності адвоката Маселка Р.А., відкриття дисциплінарної справи, витребування пояснень та подальше притягнення його до дисциплінарної відповідальності були кваліфіковані вже не лише як втручання у діяльність окремого члена Вищої ради правосуддя, а і як загроза незалежності та авторитету Вищої ради правосуддя загалом. Одночасно Вища рада правосуддя сформулювала ще ширший висновок про те, що поширення дисциплінарної юрисдикції адвокатури на дії члена Вищої ради правосуддя під час здійснення ним конституційних повноважень нібито означає фактичне встановлення зовнішнього контролю над діяльністю конституційного органу.**

Зміна правової позиції Вищої ради правосуддя після ініціювання дисциплінарного провадження **без появи нової норми права або нової юридично значущої обставини свідчить про порушення принципу правової визначеності.** Конституційний орган не може шляхом власних рішень конструювати імунітет, якого закон не встановлює, лише тому, що застосування загального правового режиму стало небажаним для конкретної посадової особи.

Рада адвокатів України вважає, що правова позиція Вищої ради правосуддя, викладена у рішеннях від 29 січня 2026 року № 136/0/15-26 та від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26, є не лише внутрішньо суперечливою порівняно з рішенням самої Вищої ради правосуддя від 14 жовтня 2025 року № 2108/0/15-25, а й юридично неспроможною, оскільки фактично встановлює

для члена Вищої ради правосуддя, який зберігає статус адвоката, особливий імунітет від дії законодавства про адвокатуру, Правил адвокатської етики та дисциплінарної юрисдикції адвокатури. **Такий імунітет не передбачений** ані Конституцією України, ані Законом України «Про Вищу раду правосуддя», ані Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Отже, висновок Вищої ради правосуддя про те, що Правила адвокатської етики та дисциплінарна відповідальність адвокатів не поширюються на дії члена Вищої ради правосуддя під час здійснення ним повноважень, а оцінка таких дій **належить виключно самій Вищій раді правосуддя, є нормативно невведеним, самостійно сконструйованим Вищою радою правосуддя та таким, що фактично запроваджує не передбачений законом функціональний імунітет для члена Вищої ради правосуддя, який зберігає статус адвоката.**

Рада адвокатів України також констатує, що рішення Вищої ради правосуддя від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26 фактично **втрутилося у діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Закарпатської області** та у сферу виключної компетенції органів адвокатського самоврядування, оскільки Вища рада правосуддя не обмежилася захистом власної інституційної позиції, **а надала пряму негативну оцінку дисциплінарному провадженню**, поставила під сумнів повноваження дисциплінарного органу адвокатури та була спрямована на нав'язування незалежним органам адвокатського самоврядування наперед визначеної моделі поведінки. За своїм змістом це рішення не мало характеру нейтрального правового висновку, а **свідчило про прямий інституційний тиск на незалежний орган адвокатського самоврядування** та про неправомірне втручання у здійснення його виключних повноважень.

Окремо Рада адвокатів України вважає юридично хибним підхід Вищої ради правосуддя, за яким дисциплінарна юрисдикція органів адвокатського самоврядування щодо адвоката, який одночасно є членом Вищої ради правосуддя, нібито автоматично трансформується у зовнішній контроль над конституційним органом. Такий висновок підміняє різні за своєю правовою природою правовідносини: з одного боку - здійснення членом Вищої ради правосуддя конституційних повноважень, з іншого - збереження ним статусу адвоката, а відтак і безперервної дії Присяги адвоката України, Правил адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності за їх порушення. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не містить норми, за якою обрання або призначення адвоката до складу Вищої ради правосуддя припиняє його статус адвоката або усуває можливість розгляду скарги щодо порушення

ним гарантій адвокатської діяльності, адвокатської таємниці чи правил професійної етики. Навпаки, дисциплінарне провадження щодо адвоката прямо віднесене законом до компетенції кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури, а перелік дисциплінарних проступків не містить жодного винятку для адвокатів, які є членами Вищої ради правосуддя.

Європейський суд з прав людини послідовно виходить із того, що стаття 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод надає посилену охорону обміну інформацією між адвокатом і клієнтом, оскільки саме довірчий характер цих відносин забезпечує ефективне здійснення права на захист і справедливий суд. У справі *Michaud v. France* Суд підкреслив, що режим професійної конфіденційності між адвокатом і клієнтом, хоча насамперед покладає обов'язки на адвоката, спеціально охороняється статтею 8 Конвенції. У справі *Laurent v. France* Суд наголосив, що незалежно від змісту відповідні документи і повідомлення між адвокатом і клієнтом мають приватний і **конфіденційний характер**.

Стаття 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права так само забороняє свавільне чи незаконне втручання у приватність і кореспонденцію. Отже, **спонукання адвоката до розкриття конфіденційної інформації** без чіткої законної підстави, виняткової необхідності та належних гарантій від свавілля є втручанням не лише у професійну сферу адвоката, а і **в право людини на повагу до приватного життя, кореспонденції та ефективну правничу допомогу**.

Рада адвокатів України також констатує, що правова позиція Вищої ради правосуддя, викладена в останніх рішеннях, суперечить міжнародним стандартам щодо захисту професії адвоката. Міжнародні стандарти виходять із необхідності забезпечити професійним асоціаціям адвокатів реальну можливість підтримувати та захищати незалежність адвокатів і їхню роль у суспільстві, гарантують конфіденційність адвокатської діяльності, забороняють вимагати від адвоката розголошення інформації або матеріалів, отриманих від клієнта, виключають покладання на адвоката негативних наслідків через його ототожнення з клієнтом або справою клієнта та визнають виключну роль незалежних органів адвокатського самоврядування у питаннях адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності. За таких умов останні рішення Вищої ради правосуддя не лише не усунули встановлених Радою адвокатів України порушень адвокатської таємниці та гарантій професії адвоката, а й фактично поставили під сумнів саме право професійної асоціації адвокатів здійснювати захист адвоката та ініціювати дисциплінарну процедуру щодо іншого адвоката. Тим самим **Вища рада правосуддя фактично звузила зміст**

конституційних гарантій незалежності адвокатури, поставила під сумнів виключну компетенцію органів адвокатського самоврядування та допустила тлумачення, прямо протилежне предмету, меті та змісту міжнародних стандартів захисту професії адвоката.

Міжнародні стандарти так само однозначно визнають роль незалежних професійних асоціацій адвокатів. Пункти 24 - 28 Основних принципів ООН щодо ролі юристів передбачають право адвокатів на самоврядні професійні об'єднання, які представляють їхні інтереси, захищають професійну цілісність та здійснюють свої функції без зовнішнього втручання, а дисциплінарні провадження мають здійснюватися дисциплінарними органами, створеними самою професією, незалежним статутним органом або судом, з можливістю незалежного судового перегляду. Принципи V.2 - V.5 та VI.2 Рекомендації Rec(2000)21 визначають, що асоціації адвокатів повинні бути самоврядними і незалежними від влади, їхня роль у захисті членів та у відстоюванні незалежності адвокатів має поважатися, а вони повинні бути відповідальними за дисциплінарні провадження щодо адвокатів або щонайменше мати право участі в них. Конвенція Ради Європи про захист професії адвоката у статтях 4, 8 і 9 закріплює той самий підхід на рівні нового обов'язкового міжнародного договору: професійні асоціації адвокатів мають бути незалежними і самоврядними, а дисциплінарні провадження щодо адвокатів мають розглядатися незалежним і безстороннім дисциплінарним органом професійної асоціації, іншою незалежною інстанцією або судом.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Закарпатської області, розглянувши скаргу, дійшла висновку про наявність у діях адвоката Маселка Р.А. дисциплінарного проступку та застосувала до нього дисциплінарне стягнення у вигляді попередження саме за втручання в адвокатську діяльність адвоката [REDACTED] шляхом спонукання до розголошення адвокатської таємниці, ототожнення адвоката з його клієнтами та використання некоректних і принизливих висловлювань. За таких обставин Вища рада правосуддя, **замість спростування встановлених фактів у передбачений законом спосіб, фактично поставила під сумнів саму компетенцію дисциплінарного органу адвокатури надавати правову оцінку таким діям, що свідчить не про захист незалежності члена Вищої ради правосуддя, а про намагання вилучити конкретну особу з-під дії загального правового режиму дисциплінарної відповідальності адвоката.** Такий підхід є юридично неприйнятним, оскільки підміняє спеціально визначену законом компетенцію органів адвокатського самоврядування самостійно

сконструйованим імунітетом, який не передбачений ані законодавством про адвокатуру, ані законодавством про Вищу раду правосуддя.

Саме тому дисциплінарне рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, навіть якщо воно підлягає подальшому оскарженню у встановленому законом порядку, не може бути знецінене зовнішнім інституційним актом Вищої ради правосуддя. Вища рада правосуддя не наділена повноваженнями визначати за органи адвокатського самоврядування зміст адвокатської етики, тлумачити межі дисциплінарних проступків адвокатів або наперед позбавляти дисциплінарний орган його компетенції щодо конкретної особи.

Рада адвокатів України також бере до уваги, що 9 березня 2026 року Україна підписала Конвенцію Ради Європи про захист професії адвоката (CETS No. 226). Цей крок є додатковим офіційним підтвердженням того, що європейський вектор розвитку української правової системи несумісний із практиками, які допускають інституційний тиск на адвокатуру, підміну дисциплінарної юрисдикції органів адвокатського самоврядування або спонукання адвокатів до розкриття професійної конфіденційної інформації.

З огляду на викладене Рада адвокатів України доходить висновку, що у рішеннях від 29 січня 2026 року № 136/0/15-26 та від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26 **Вища рада правосуддя вийшла за межі наданих їй законом повноважень та фактично створила новий правовий режим, не передбачений ані Конституцією України, ані законами України.**

Це проявилось у безпідставному конструюванні для члена Вищої ради правосуддя, який зберігає статус адвоката, особливого функціонального імунітету від дії законодавства про адвокатуру, у фактичному втручанні у діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Закарпатської області та у сферу виключної компетенції органів адвокатського самоврядування, у безпідставному відступі від власної правової позиції, викладеної у рішенні від 14 жовтня 2025 року, без наведення нової норми права чи нової юридично значущої обставини, а також у постановці під сумнів самого права професійної асоціації адвокатів виконувати свою законну та міжнародно визнану функцію захисту адвокатської професії, гарантій адвокатської діяльності та адвокатської таємниці. Такий підхід є несумісним із Конституцією України, законами України, принципом правової визначеності та міжнародними зобов'язаннями України у сфері захисту професії адвоката.

За відсутності прямої і недвозначної норми закону будь-яка спроба створити для окремого адвоката, з огляду на займану ним публічну посаду,

функціональний імунітет від дії професійної етики та дисциплінарної юрисдикції органів адвокатського самоврядування є свавільною, суперечить принципу рівності перед законом і підриває довіру суспільства до правосуддя та адвокатури однаковою мірою.

На підставі викладеного, керуючись статтями 32, 40, 59, 131-2 Конституції України, статтями 22, 23, 33-36, 44, 55 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», статтями 20, 21, 31, 36, 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Положенням про Раду адвокатів України, а також беручи до уваги статтю 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, статтю 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, Основні принципи ООН щодо ролі юристів, Рекомендацію Rec(2000)21 Комітету Міністрів Ради Європи про свободу здійснення професії адвоката, Хартію основних принципів європейської правничої професії та Кодекс поведінки європейських адвокатів ССВЕ, Конвенцію Ради Європи про захист професії адвоката (CETS No. 226), Рада адвокатів України вирішила:

1. Визнати необґрунтованою правову позицію Вищої ради правосуддя, викладену у рішеннях від 29 січня 2026 року № 136/0/15-26 та від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26, у тій частині, в якій законна діяльність органів адвокатського самоврядування з розгляду звернення адвоката, ухвалення рішення Ради адвокатів України від 12 серпня 2025 року № 82, подання дисциплінарної скарги та участь у дисциплінарному провадженні були безпідставно кваліфіковані як втручання у діяльність члена Вищої ради правосуддя.
2. Підтвердити, що рішення Ради адвокатів України від 12 серпня 2025 року № 82 «Про порушення професійних прав та гарантій адвокатської діяльності адвоката ██████████ під час співбесіди у Вищій раді правосуддя» було прийняте в межах повноважень Ради адвокатів України щодо забезпечення гарантій адвокатської діяльності, захисту професійних і соціальних прав адвокатів та реалізації функцій адвокатського самоврядування, визначених законом.
3. Констатувати, що адвокатська таємниця охороняє насамперед права, свободи і законні інтереси клієнта, довірителя та інших осіб, інформацію про яких адвокат отримав у зв'язку з наданням професійної правничої допомоги, а адвокат є професійним носієм безстрокового обов'язку її зберігати. Безпідставне спонукання адвоката до розкриття таких відомостей без згоди клієнта є порушенням гарантій адвокатської діяльності, втручанням у захищену законом сферу конфіденційності та посяганням на конституційно гарантоване право на професійну правничу

допомогу. Таке посягання одночасно втручається у права, гарантовані статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, статтею 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та статтею 59 Конституції України.

4. Визнати, що зупинення права на заняття адвокатською діяльністю у зв'язку з обранням або призначенням особи членом Вищої ради правосуддя не припиняє статусу адвоката, не усуває дії Присяги адвоката України, не звільняє таку особу від обов'язку додержуватися Правил адвокатської етики та не виключає можливості притягнення її до дисциплінарної відповідальності у випадках і в порядку, прямо встановлених Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».
5. Визнати безпідставним висновок Вищої ради правосуддя про те, що подання дисциплінарної скарги до компетентного органу адвокатського самоврядування, відкриття дисциплінарної справи та витребування пояснень у межах дисциплінарного провадження саме по собі становлять втручання у діяльність члена Вищої ради правосуддя, оскільки після ухвалення 03 червня 2025 року рішення № 1178/0/15-25 такі дії об'єктивно не могли вплинути на вже завершене голосування у справі кандидата [REDACTED]
6. Визнати юридично неприйнятним підхід Вищої ради правосуддя, за яким оцінка дій адвоката, що одночасно є членом Вищої ради правосуддя, може здійснюватися виключно самою Вищою радою правосуддя, оскільки такий підхід не впливає із закону, суперечить спеціальному регулюванню у сфері адвокатури та фактично вилучає конкретну особу з-під дії загального правового режиму дисциплінарної відповідальності адвоката.
7. Констатувати, що рішення Вищої ради правосуддя від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26 за своїм змістом фактично втрутилося у діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Закарпатської області та у сферу виключної компетенції органів адвокатського самоврядування, оскільки містило негативну оцінку дисциплінарного провадження, ставило під сумнів повноваження дисциплінарного органу адвокатури та було спрямоване на нав'язування незалежним органам адвокатського самоврядування бажаної для Вищої ради правосуддя моделі поведінки.

8. Заявити, що правова позиція Вищої ради правосуддя, викладена у рішеннях від 29 січня 2026 року № 136/0/15-26 та від 26 березня 2026 року № 531/0/15-26, суперечить міжнародним стандартам щодо захисту професії адвоката, оскільки звужує зміст гарантій незалежності адвокатури, ставить під сумнів право професійної асоціації адвокатів здійснювати захист адвоката та ініціювати дисциплінарну процедуру щодо іншого адвоката, а також є несумісною з міжнародними стандартами охорони адвокатської таємниці, професійної незалежності адвокатів і ролі органів адвокатського самоврядування. Зокрема, така позиція суперечить статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, статті 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, пунктам 16, 18, 22, 24 - 28 Основних принципів ООН щодо ролі юристів, Принципам I.1, I.6, III.2, V.2 - V.5, VI.2 Рекомендації Rec(2000)21 Комітету Міністрів Ради Європи, принципу (b) Хартії ССВЕ та статті 2.3 Кодексу поведінки європейських адвокатів, а також статтям 4, 6, 8 і 9 Конвенції Ради Європи про захист професії адвоката (CETS No. 226).
9. Привітати підписання Україною 9 березня 2026 року Конвенції Ради Європи про захист професії адвоката (CETS No. 226) та звернутися до Президента України, Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України з пропозицією забезпечити її якнайшвидшу ратифікацію, а також привести законодавство та практику діяльності органів державної влади у відповідність до її стандартів, насамперед щодо гарантій конфіденційності адвокатської діяльності, заборони ототожнення адвоката з клієнтом та поваги до інституційної незалежності органів адвокатського самоврядування.
10. Запропонувати Вищій раді правосуддя у подальших офіційних актах та публічних позиціях утримуватися від кваліфікації законної діяльності органів адвокатського самоврядування як втручання лише з тієї підстави, що така діяльність стосується адвоката, який одночасно обіймає посаду члена Вищої ради правосуддя, та привести свої підходи у відповідність із Конституцією України, законами України та міжнародними стандартами захисту професії адвоката. Зокрема, утримуватися від будь-яких вимог, запитів чи публічних позицій, які прямо чи опосередковано спонукають адвоката до розкриття адвокатської таємниці або ставлять під сумнів право органів адвокатського самоврядування на дисциплінарну оцінку дій адвоката у межах їхньої законної компетенції.

11. Надіслати це рішення Президенту України як гаранту додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, Прем'єр-міністру України, Генеральному прокурору, Вищій раді правосуддя, Раді суддів України, Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності, Підкомітету з питань організації та діяльності адвокатури, органів надання правової допомоги Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Раді адвокатських та правничих товариств Європи (ССВЕ), Міжнародній асоціації адвокатів (ІВА) та іншим інституціям, у тому числі міжнародним партнерам.

12. Секретарю Ради адвокатів України забезпечити оприлюднення цього рішення на офіційному вебсайті Національної асоціації адвокатів України.

Голова Ради адвокатів України

/підпис/

Лідія ІЗОВІТОВА

Секретар Ради адвокатів України

/підпис/

Ігор КОЛЕСНИКОВ